

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ascensus Moysis in montem Seu De Oratione Tractatus Tribus Stationibus ac vijs Purgatiua Illuminatiua Vnitiua distinctus

Crombecius, Johannes

Avdomari, 1618

Textvs Decimvstertivs. Cumque ascendiſet Moyses.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38133

STATIO SE
CVNDA MOYSIS
IN MONTEM
ASCENDENTIS.

DE VIA ILLUMINATIVA
DE ORATIONE MENTALI.

*Proficientibus & perfectis non deesse laborem,
ac impedimentis quae superent.*

TEXTVS DECIMVSTERTIVS

Cumque ascendisset Moyses.

*Perfectio viatorum maxime amovendis impe-
dimentis continetur.*

Hactenus in via purgati-
verfati sumus. Instruximus
rudiores, incipientibus
dimenta proposuimus, quibus
ad profectum aspirantibus
proficereque inciperent. Agendum modum

profectu, vt qui proficere cœperint viam aspiciant clariorem, illuminentur ipsi, vt iter agnoscant, & obuia quæque impedimenta prospiciant, illuminatique caveant ac declinent: denique sectentur semitas viasque cōplanatas in quibus cum voluptate procedant.

2. Illud tamen in vniversum sciendum est, totam p̄ne perfectionem, quæ in hoc mundo haberi potest propemodum cognoscendis, amovendis, ac superandis, impedimentis contineri: eam velut dispositione adornari, qua sensim cuiuslibet virtutis, ac perfectionis forma, Dei que operatio in nobis locum habeat, & introducatur: si enim amoliri impedimenta possimus (quod summopere suprema bonitas, quæ se animis nostris insinuare desiderat, stans & pulsans ad ostium cordis nostri, exoptat) formam ipsam consecuti sumus. Id in igne clarum est: exhausto namque pulsoque ex ligno, vi caloris, humore, ignis victor ingreditur & lignum populatur. Rupta glacie, aqua quæ subiacet, in nostram potestatem redigitur. Fractis, expugnatique mœnibus ac sublati obstaculis, civitas cedit oppugnanti. Rupto cortice, nucis nucleus incitum cedit frequentius. itaque cum hęc mentio fiat ascensus, mirum est nihil dici de conversatione ipsa Moysis cum Deo. Iubetur ascendere, cum ait Dominus, *ascende in montem*

Perfectio viatorum maxime in amovendis impedimentis continetur. Similia.

VI
16

montem. vetatur populo ascensus: interdicitur idem sacerdotibus, nisi ad certum spatium. Deinde de Moyse dicitur *ascendens Moyses, tum, surrexerunt Moyses. Et ascendens Moyses*. Denique *vocavit Dominus Moysen de caligine*. De ijs quæ secuta laborem ascensus sunt, parca admodum, nempe fuisse ibi quadraginta diebus & quadraginta noctibus. Idem nobis usu venit in progressu & profectu orationis. Vbiq; obstacula, difficultates, nebule, eorum medio à Deo vocari nos, educique necesse est, ijsq; superatis, calore ignis humorem exsiccate ardor spiritualis inducit, soluta glacie adherentium desideriorum mundi, frigoreq; depulso, pietatem constringente; gratiæ divini liquore perfundimur. Distractionum molibus everfis in celum ad tronum vsque gloriæ conscendimus & Moysis discipulis aditus fit ad colloquium cum summo Numine. Sublatis quoque cordis nostri obstaculis Deus ipse pro sua voluntate in nobis agere potest. Nec enim via ordinaria aliter procedere statuit, parari sibi dicitur mandat; obstacula removeri: tum demum quasi pulsa nube ac caligine media, ipse se prodit, calorem fundit, movet effectusq; suos producit. Ita nobiscum divina bonitas agit, mentes illustrat & accendit, gratiæ suæ rivus infundit, nucleum spiritualis dulcedinis edendum porrigit, seque capi, et

pugnari, tenerique patitur. Cæterum nullus se adeo perfectum existimet, quin sciat se semper habere quod refecet. Consideremus arborem que dum tenera est luxuriat, rami- que erumpentes necessariò putadi sunt. Vbi verò creverit, vbi fructus copiosos fuderit, ad altitudinem iustam perducta, adhuc nihilo- minus cultoris manu indiget. Ramorum quidam exarescunt : alij erucis ac vermibus obvolvuntur, atque exeduntur : sæpe fomē- to circa radicem ; solisq; radijs circa ramos indiget, luxuriant,umque ramorum cōnci- sione opportuna . Sic & nobis initio, etfi fer- ventibus, multa desideria amputanda . Et quò perfectiores, eò subinde parvis vermi- culis ac defectibus magis abundamus . Tempus sæpe irrepit . Et adultiores, fervoris præteriti obliviscimur ; in defectus pristinos relaben- tes . Quare meritò viatoribus omnibus ad celum progredientibus, illuc donec per- venerint, istud attribui debet : *Tempus putagi- ni advenit.*

Simile ab commo- datum.

Cant. 2. 12.

VI
f 6

Q 2 TEXTVS